

En l'evolució del nombre i de les característiques de les llars intervenen processos complexos on s'interrelacionen factors demogràfics, com el creixement i els canvis en les piràmides de població, amb altres d'índole cultural, social, i econòmica que determinen els processos de formació i dissolució de les llars, com l'emancipació dels joves, la ruptura de parelles, o l'autonomia residencial de la gent gran, entre d'altres. La previsió de la seva evolució esdevé clau per la planificació urbanística i per l'estimació de les necessitats i de la demanda d'habitatge. Si bé la multiplicitat de factors que intervenen eleva el grau d'incertesa sobre el futur, els resultats de les projeccions són una eina útil i permet: a) oferir un marc de referència pels diferents actors; b) acotar, dels futurs possibles, els més previsibles a la llum de les tendències recents; i, c) analitzar l'efecte d'alguns dels determinants de la demanda.

A continuació es presenten dos escenaris d'evolució de les llars al període 2005-2016 pels municipis del Pla Estratègic Metropolità i els districtes de la ciutat de Barcelona. En cada escenari, a més del nombre de llars en funció de l'edat de la persona de referència, es quantifica el paper que juga la dinàmica demogràfica i els factors relacionats amb la formació de llars. La variació anual del nombre de llars es descompon en tres elements: a) la demanda interna, és a dir la relacionada amb les transformacions en l'estructura per edats de la població ja resident al municipi; b) la demanda externa, la resultant dels processos migratoris; i, c) la demanda afegida, l'originada pels canvis en la propensió dels individus a formar i/o mantenir una llar. Aquesta descomposició permet, a més, delimitar la incertesa dels resultats, ja que la demanda interna és més previsible, en presentar un fort component estructural, mentre que la demanda externa i l'afegida són més difícils de preveure.

Aquest capítol s'estructura en dos grans apartats: un sobre l'evolució futura de la població i un altre sobre l'estimació del nombre de llars. En cada apartat s'explica l'enfocament general, la metodologia i les hipòtesis de la projecció. En l'anàlisi dels resultats de població es considera en primer lloc el conjunt de municipis de l'àmbit del PEM, en constituir una àrea molt interrelacionada demogràficament, per tractar posteriorment tres agrupacions, la ciutat de Barcelona i els districtes, la resta del Barcelonès, i els altres municipis del PEM²². En els resultats de llars l'atenció es focalitza en la ciutat de Barcelona, amb un tractament de caire més general de les tendències previstes per la resta de municipis.

1. Evolució i projecció de la població

Al darrer decenni Catalunya ha sofert una profunda transformació demogràfica, que, a més, s'ha traduït en un canvi de visió sobre l'evolució futura i sobre les conseqüències socials i econòmiques que d'ella es desprenen. Només recordar que les previsions de mitjans dels anys noranta, just abans de l'eclosió de la immigració estrangera, parlaven d'una població per l'any 2016 que oscil·lava entre els 6,2 i els 6,7 milions d'habitants²³, quan segons les dades del Padró de 2005 gairebé s'han assolit ja els 7 milions de residents. Davant d'aquesta nova realitat s'han reformulat les hipòtesis de futur, especialment les d'immigració de l'estranger, considerant les projeccions vigents una població al 2016 de 7,7 milions en l'escenari de referència i de 8,2 milions en l'escenari alt²⁴. És a dir, en menys de deu anys s'ha passat de previsions de lleuger creixement, quan no d'estancament demogràfic, a d'altres que postulen significatius increments de població a curt i mig termini.

La magnitud d'aquesta transformació encara és més palesa a escala territorial, sent l'exemple més significatiu el nucli central metropolità (gràfic 1). La capital catalana ha invertit el seu context demogràfic, dels creixements negatius dels anys noranta, als increments propers al 15 per mil dels darrers anys. La resta del Barcelonès també ha redreçat la seva tendència poblacional a principis d'aquest segle, amb

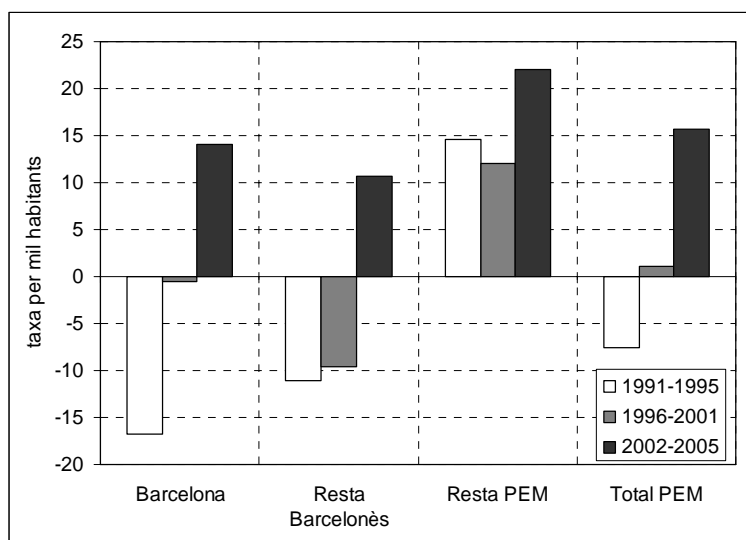
²² Aquesta agrupació inclou municipis amb dinàmiques força contrastades, com ara Esplugues de Llobregat o Ciutat Badia, però el tractament cas a cas sobrepassa els nostres objectius.

²³ Institut d'Estadística de Catalunya (1998). Projeccions de població de Catalunya, 2010-2030. Estadística Demogràfica. Barcelona.

²⁴ Institut d'Estadística de Catalunya (2004). Projeccions de població de Catalunya (base 2002). Principals resultats en els horitzons: 2006, 2015 i 2030. Estadística Demogràfica. Barcelona.

augments del 10 per mil anual al període més recent, mentre que el conjunt dels altres municipis ha accelerat el ritme de creixement en relació a la dècada dels noranta.

Gràfic 1: Taxa de creixement anual de la seva població.

Nota: les taxes del dos primers períodes s'han calculat a partir dels censos de 1991 i 2001 i del Padró de 1996, mentre que la del darrer període es basa en les xifres del Padró Continu.

Font: elaboració pròpia.

Les projeccions de finals dels anys noranta difícilment podien preveure aquest trencament de la tendència. L'IDESCAT²⁵ va estimar, per al Barcelonès, una població descendent, que desembocava en una xifra d'1,98 milions al 2005, prop d'un quart de milió de persones menys que les empadronades en aquesta data. Fins i tot en les comarques demogràficament més dinàmiques, com el Baix Llobregat o el Vallès Occidental, les previsions han estat superades per la realitat. Les anteriors dades il·lustren sobre el repte de preveure canvis sobtats en els fenòmens demogràfics en moments àlgids del cicle, com els darrers anys en relació a la immigració de l'estranger, o en anys d'intensificació de la mobilitat interna.

1.1 Metodologia i hipòtesis de la projecció de població

L'anterior incertesa es veu agreujada per dificultats d'ordre tècnic i metodològic en tenir que projectar 36 municipis i 10 districtes. Per un costat, les pròpies de treballar amb unitats de grandària heterogènia, que inclou municipis petits on les tendències estan subjectes a una major aleatorietat. Per un altre, les derivades de formular hipòtesis específiques sobre la dinàmica futura de cada municipi. A més, la projecció independent, per separat, de cada unitat no garanteix resultats coherents, ja que la dinàmica demogràfica d'un municipi està relacionada amb la del seu entorn i amb la de l'àrea en què s'integra, especialment en tot el que fa referència a les migracions. Un exemple és la immigració de l'estranger, que assignada a cada municipi en funció de les tendències més recents conduiria, amb gairebé tota seguretat, a un flux d'entrades de l'estranger pel conjunt del PEM difícilment justificable. Un altre exemple és obtenir la ciutat de Barcelona per agregació a partir de la projecció un a un dels districtes, el que podria conduir a resultats incongruents, ja que la dinàmica d'un districte està relacionada amb la del conjunt de la ciutat i la dels altres districtes. La solució és emprar enfocaments que combinin un marc de referència general, que facilita la formulació d'hipòtesis i garanteix la coherència dels resultats, amb metodologies que recullin les peculiaritats demogràfiques de cada unitat.

²⁵ Institut d'Estadística de Catalunya (2000). Projeccions de població de Catalunya, 2010. Comarques i àmbits del Pla Territorial. Estadística Demogràfica. Estudis i projeccions. Barcelona.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Per aquest motiu, s'ha considerat adient utilitzar de marc les vigents projeccions comarcals de l'IDESCAT, que cal no oblidar són les de referència en l'àmbit català²⁶. Degut a la incertesa sobre l'evolució demogràfica l'organisme estadístic va elaborar quatre escenaris de futur, que es diferencien bàsicament per hipòtesis contrastades en els saldos migratoris amb l'estranger, utilitzant-se els dos que preveuen un major creixement de la població. A l'escenari mitjà-alt el saldo net de Catalunya pel període 2005-2015 és de 625 mil persones, de les quals el 82 per cent amb l'estranger, i de 965 mil a l'escenari alt, amb un pes de l'estranger del 88 per cent. En tots els casos es preveu una desacceleració a mig termini del saldo migratori amb l'estranger, fins situar-se al 2015 en 31 mil persones/any a l'escenari mitjà-alt i en 51 mil a l'alt. En relació als intercanvis interns, assumeix un supòsit de sortides netes del Barcelonès, en particular a la resta de comarques metropolitanes, d'una major intensitat en l'escenari alt.

Les projeccions comarcals de l'IDESCAT no són directament aplicables, ja que hem partit d'una població diferent i més recent, la del Padró a 1 de gener de 2005. La solució és utilitzar com a referència els increments relatius previstos per l'IDESCAT entre 2005-2016, concretament la mitjana dels escenaris comarcals mitjà-alt i alt. Pel conjunt del període es preveu un creixement de l'1 per cent per la ciutat de Barcelona, de l'1,7 per cent per la resta del Barcelonès, del 22,8 per cent pels municipis del Baix Llobregat, i del 24,1 per cent pels del Vallès Occidental²⁷.

La projecció dels municipis s'ha realitzat emprant el mètode dels components, que consisteix en estimar l'evolució dels fenòmens que determinen el creixement d'una població, per aplicar-los a una població de partida distribuïda per sexe i edat, obtenint les corresponents piràmides de població any a any. La visió general sobre l'evolució de cada component demogràfic es concreta a cada municipi en funció de les seves tendències més recents, per tant es considera allò que és específic a escala territorial. Les hipòtesis sobre migracions es modulen per garantir que els resultats agregats dels municipis d'una comarca són coherents amb el ritme de creixement fixat com a objectiu pel conjunt comarcal. La població de partida és la piràmide per sexe i edat del Padró a 1 de gener de 2005, darrera xifra oficial disponible. En relació als fenòmens demogràfics s'han formulat les següents hipòtesis generals:

- Mortalitat. Als propers anys es mantindran els guanys d'esperança de vida en néixer fins assolir al 2015 els 80,5 anys en els homes i els 86,0 anys en les dones. Aquesta hipòtesi és idèntica per tots els municipis, en considerar que els diferencials territorials no són significatius en termes d'una projecció.
- Fecunditat. Es preveu, en consonància amb l'evolució dels darrers anys, una recuperació dels nivells de fecunditat, fins un valor d'1,7 fills per dona al 2015. Aquesta hipòtesi general es trasllada a escala municipal tenint en compte els diferencials de fecunditat entre cada municipi i Catalunya al període 2003-2004²⁸, considerant que a mig termini es produirà una tendència a la convergència.
- Immigració de l'estranger. La hipòtesi general és que es mantindrà a nivells alts a curt termini, però posteriorment es produirà una desacceleració, tal com preveu l'IDESCAT en les seves projeccions. La tendència de cada municipi té com a punt de partida el contingent d'entrades dels darrers tres anys²⁹.
- Resta de la immigració. Els immigrants enregistrats a cada municipi a l'Estadística de Variacions Residencials dels darrers tres anys es projecta sota el supòsit d'una reducció per la desacceleració de la

²⁶ Aquesta projecció inclou per primer cop, a més de les 41 comarques, el municipi de Barcelona.

²⁷ Per Montgat i Tiana no s'ha tingut en compte el ritme de creixement previst pel Maresme, ja que són una part molt minsa de la comarca i tenen dinàmiques demogràfiques molt específiques.

²⁸ Per exemple, la fecunditat de les dones de Viladecans es similar a la de les dones catalanes, mentre que les de Barcelona tenien un 14 per cent menys, i les de Ripolllet un 10 per cent més.

²⁹ Els immigrants de l'estranger enregistrats a l'Estadística de Variacions Residencials estan en alguns municipis subestimats, ja que no són empadronats com altes per canvi de residència sino com omissions, i per tant, no visibles a l'EVR. A l'any 2004 es va modificar l'EVR per incloure també les altes per omissió, el que explica el fort increment de la sèrie a municipis com Barcelona. Pels anys anteriors, la informació de Barcelona s'ha completat amb dades sobre omissions publicades en l'Anuari Estadístic de la Ciutat de Barcelona, mentre que per la resta de municipis s'ha realitzat una estimació del seu volum i s'ha comparat amb les dades de l'EVR, retenint-se el valor més alt.

mobilitat interna, degut en part a la menor arribada d'estrangers i a la consolidació de la residència en aquest col·lectiu.

- Emigració. La intensitat migratòria és la pròpia de cada municipi³⁰, projectant-se a partir de l'índex sintètic de migració (ISM) del darrer bienni sota la hipòtesi general que es mantindrà constant a curt termini, per reduir-se posteriorment.

La projecció dels districtes de Barcelona s'ha realitzat mitjançant una aproximació multiregional que parteix dels resultats obtinguts prèviament pel conjunt de la ciutat considerant l'especificitat demogràfica dels districtes³¹, en especial la de migracions i canvis de domicili. Els immigrants estimats a la ciutat es reparteix entre els districtes a partir de matrius de distribució calculades sobre les dades dels anys 2003 i 2004, diferenciant entre els que tenen el seu origen a l'estranger i els d'altres indrets. Per l'emigració, s'estima la seva intensitat a cada districte i es projecta d'acord amb la tendència prevista pel conjunt de la ciutat. Per aquest nivell, a més de les entrades i sortides de Barcelona, es consideren també els intercanvis per canvi de domicili dins de la pròpia ciutat, sota la hipòtesi que la seva intensitat i la matriu de distribució entre districtes es mantindrà constant en els valors observats en el bienni 2003-2004.

1.2 L'evolució de la població 2005-2016

L'àrea d'actuació del PEM incrementa els seus residents prop d'un quart de milió de persones als propers deu anys, de 3,14 a 3,38 milions d'habitants (gràfic 2). Aquest increment equival a una taxa anual del 6,8 per mil que, si bé és inferior al 15,7 per mil del trienni 2002-2004, dibuixa un context de creixement de la població que contrasta amb el de finals del segle passat, caracteritzat per una pèrdua neta d'habitants entre el Cens de 1991 i el de 2001. L'evolució és positiva tots els anys, però amb una tendència de desacceleració, d'una taxa del 10,9 per mil anual entre 2005 i 2009 a una del 2,9 per mil entre 2013 i 2016. La raó fonamental és la previsió dels immigrants de l'estranger, que als primers anys presenta elevats contingents d'entrada, per reduir-se posteriorment, encara que mantenint-se en valors superiors als observats els anys anteriors a l'eclosió d'aquest fenomen.

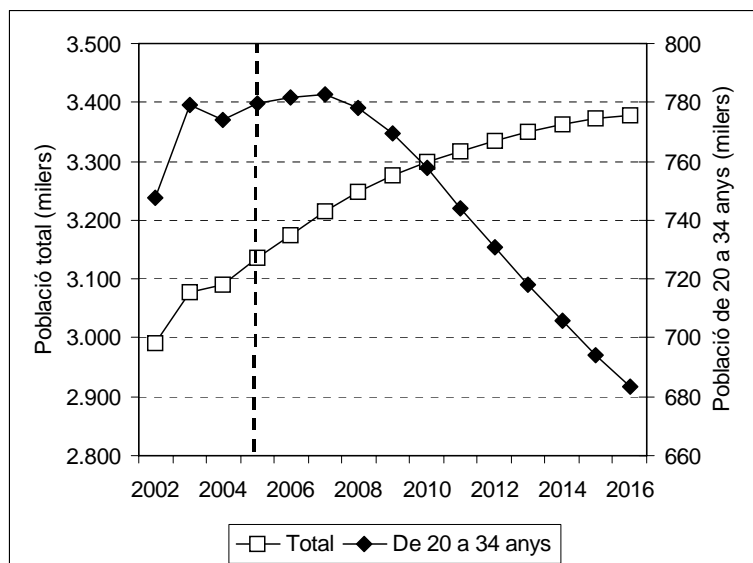
³⁰ L'ISM és un indicador sintètic que mesura la propensió dels residents en un municipi a emigrar a un altre, i s'interpreta com el nombre de cops que un individu canviaria de residència al llarg de la seva vida si es mantinguessin constants les taxes d'emigració per edat observades en el període sobre el que es calcula. Aquest indicador presenta diferències força significatives entre municipis amb valors, en el cas dels homes, de 3,2 a Torrelles de Llobregat, de 4,5 a la ciutat de Barcelona, de 5,3 a Badia del Vallès, o de 5,6 a l'Hospitalet de Llobregat, per exemple.

³¹ Ciutat Vella és caracteritzada per una dinàmica específica, ja que rep el 24 per cent de la immigració de l'estranger i el 10,7 per cent de la resta d'immigrants, però té una elevada intensitat emigratòria amb un ISM de 6,6, i un índex sintètic de canvi de domicili de 7. En comparació, Sarrrià-Sant Gervasi capta el 6 per cent dels immigrants de l'estranger i el 8,3 per cent dels altres orígens, i els seus residents tenen una propensió a emigrar fora de 3,1 i de canviar de domicili de 3,3.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Gràfic 2: Evolució i projecció de la població total i adulta-jove. PEM.

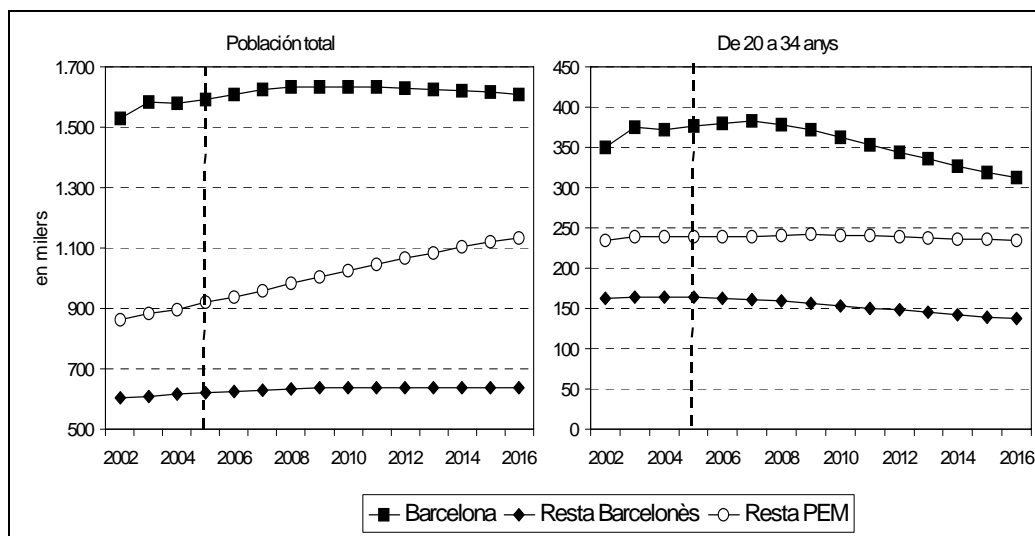

Font: dades del Padró Continu 2002-2005, resta d'anys resultats de la projecció.

Aquesta evolució es veu acompanyada per una modificació en l'estructura per edats, com a resultat del desplaçament per la piràmide poblacional de generacions amb diferents contingents de població, amb un increment dels efectius en les edats adultes-madures per l'arribada de generacions plenes, i una reducció dels d'adults-joves conseqüència de la minva de la natalitat a les darreres dècades del segle passat. Degut a la inèrcia de les estructures poblacionals aquests canvis tenen un caràcter estructural i només poden ser parcialment modulats pels moviments migratoris, a excepció dels municipis més petits on l'impacte migratori és quantitativament més rellevant. En aquest sentit, cal destacar per la seva repercussió sobre la demanda d'habitatge l'evolució dels adults-joves, de 20 a 34 anys. Malgrat el flux d'immigrants previstos, i la seva estructura per edats relativament jove, només a molt curt termini és mantenen els efectius actuals, per assolir al final del període els 684 mil, és a dir un 12,5 per cent menys que els empadronats al 2005.

A escala territorial es constata una important heterogeneïtat de trajectòries: per un costat, el nucli central metropolità amb un minso creixement a curt termini i una tendència posterior de lleugera davallada; per l'altre, el conjunt de la resta del PEM amb increments sostinguts, però amb una gran pluralitat interna en l'evolució i en la distribució espacial de la població dels municipis que inclou (gràfic 3).

Gràfic 3: Evolució i projecció de la població total i de 20 a 34 anys. Agrupacions.

Font: dades del Padró Continu 2002-2005, resta d'anys resultats de la projecció.

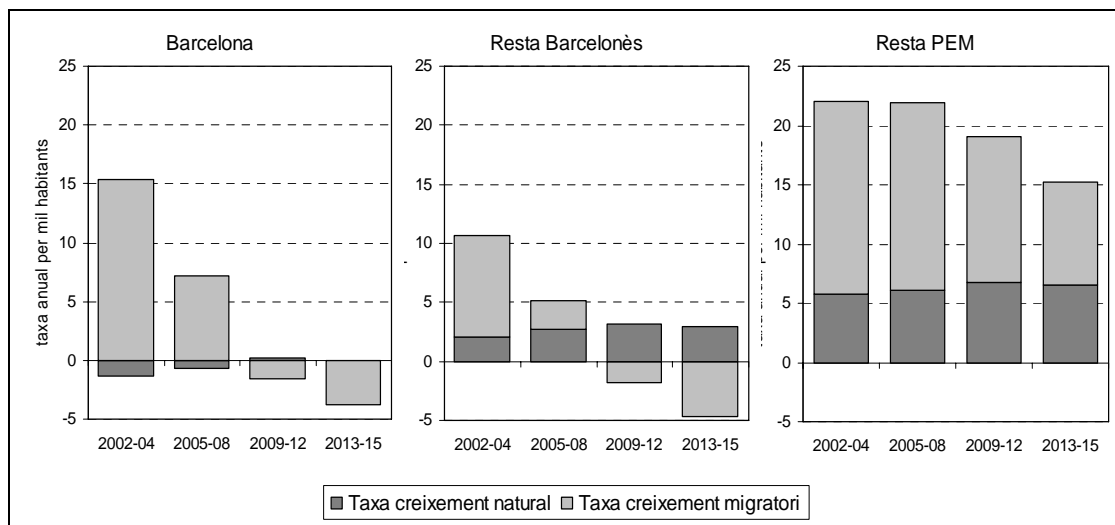
A la ciutat de Barcelona es preveu una gran estabilitat de la seva població, amb una dinàmica determinada per les migracions, ja que l'aportació del component natural és menys rellevant (gràfic 4). El saldo net amb Catalunya i la resta de l'Estat és negatiu, sent la migració estrangera la que permet un increment de la població a curt termini, encara que la tendència de fons és de reducció a mesura que es modera aquest corrent migratori. Entre 2005 i 2008 el saldo entre naixements i defuncions és lleugerament negatiu però es veu compensat per un saldo migratori positiu del 7,2 per mil anual, mentre que al període 2013-2018 el context és radicalment diferent, amb un component natural nul i una pèrdua per migracions del 3,8 per mil anual. En els adults-joves la relativa estabilitat dels primers anys és reemplaçada per una forta caiguda dels seus efectius, del 18,5 per cent entre 2007-2016, degut a un efecte de l'actual estructura per edats de la població.

Els districtes de Barcelona presenten diferències significatives en l'evolució futura de la seva població. Els de Ciutat Vella, Sant Andreu, Sant Martí, Gràcia, Sarrià-Sant Gervasi, Sants-Montjuïc i l'Eixample tenen al 2016 més residents que al 2005, encara que en tots ells la tendència és d'un augment als primers anys, seguit d'una davallada. Per contra, el districte de les Corts veu minvar els seus habitants en els tres períodes, i els d'Horta-Guinardó i Nou Barris perden població a l'horitzó de la projecció, encara que l'augmenten al primer període. Pel conjunt del període el ventall oscil·la entre les Corts, amb una pèrdua del 4,5 per cent de residents, i Ciutat Vella, amb un guany del 3,4 per cent. Aquest rànquing es modifica si considerem la població adulta-jove, ja que si bé es redueix a tots els districtes, malgrat l'increment inicial en alguns d'ells, les pèrdues són força contrastades: a Sarrià-Sant Gervasi es redueixen en un 5 per cent, a l'Eixample i Sant Martí al voltant del 15 per cent, a Horta-Guinardó i Nou Barris entorn del 21,5 per cent, i a Ciutat Vella en un 24 per cent.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Gràfic 4: Components del creixement de la població. Agrupacions.

Font: pel primer període elaboració a partir del Padró Continu 2002-2005 i del Moviment Natural de la Població 2002-2004, per la resta elaboració a partir dels resultats de la projecció.

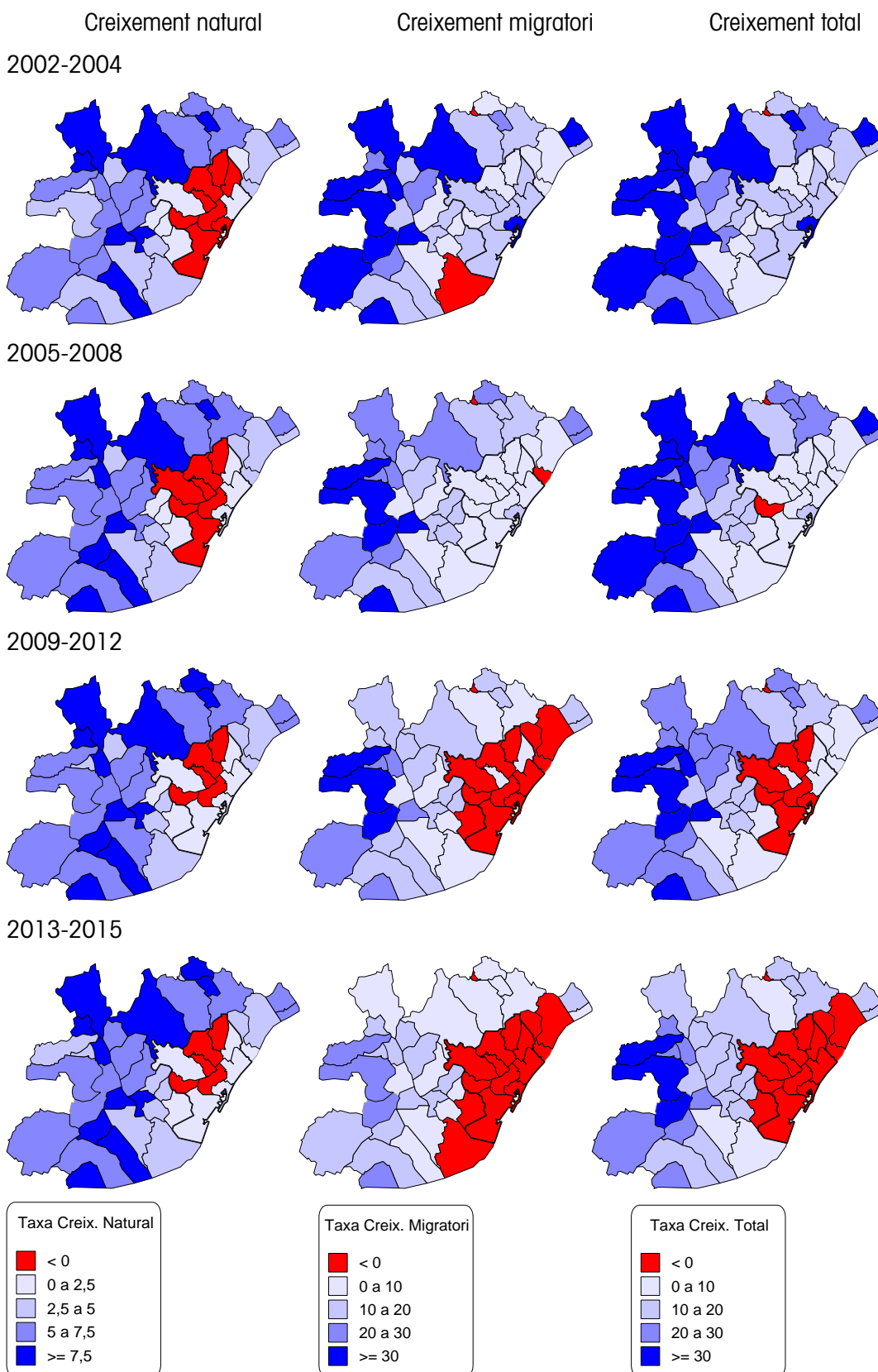
L'aspecte clau de les desigualtats demogràfiques a l'interior de Barcelona són les migracions, encara que també juga un paper diferenciador el component natural. Aquest està determinat pel grau d'envelliment de les piràmides poblacionals, com es veu en el fet que entre 2005 i 2008 només els districtes que ara tenen menys d'un 19,5 per cent de gent anciana presenten creixements naturals de signe positiu, és a dir Ciutat Vella, Sant Andreu i Sant Martí. En els següents períodes, la recuperació prevista en els nivells de fecunditat permet que Sants-Montjuïc i Sarrià-Sant Gervasi s'uneixin a aquest grup. El moviment migratori canvia de signe a tots els districtes, d'una situació inicial on aporta població, destacant Ciutat Vella per l'atracció del flux d'estrangers, a una altra de pèrdues generalitzades al període 2013-2015, produint-se abans aquest canvi als districtes de Gràcia i Sant Andreu³² (mapa 1).

³² El moviment migratori dels districtes inclou tant les entrades i sortides de població de Barcelona com el saldo dels intercanvis per canvi de domicili entre els districtes de la ciutat.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Mapa 1: Taxes anuals de creixement de la població. Per mil habitants.

Font: elaboració pròpia.

La resta del Barcelonès presenta una trajectòria similar a la de Barcelona amb un creixement molt minso de la seva població, fins un màxim de 639 mil residents l'any 2013, per situar-se al 2016 en 13 mil habitants més que al Padró de 2005. Els majors increments es donen a Badalona i Santa Coloma de Gramenet, amb un 2,4 per cent, mentre que a l'Hospitalet de Llobregat és de l'1,8 per cent i a Sant Adrià del Besòs del 0,6 per cent. Els efectius d'adults-joves minven des dels primers anys amb una caiguda similar a tots els municipis, de l'ordre del 16-18 per cent. El creixement natural, si bé d'escassa quantia, és positiu en tots els municipis i en tots els períodes. El saldo migratori és lleugerament negatiu a Sant Adrià de Besòs i positiu als altres municipis entre 2005-2008, però després els emigrants superen als immigrants als quatre municipis, amb una taxa entre 2013-2015 que oscil·la del -4,4 per mil anual de Santa Coloma de Gramenet al -5,1 per mil de Sant Adrià de Besòs.

A la resta de municipis del PEM es preveuen 214 mil persones més, amb una taxa de creixement als primers anys de l'ordre del 20 per mil anual, similar a l'enregistrada entre 2002-2005, per desaccelerar-se fins el 15 per mil al 2015. Aquests municipis concentraven al 2005 el 29,3 per cent dels habitants de l'àmbit del PEM, mentre que al 2016 hi resideixen el 33,6 per cent. A tots els municipis, menys Ciutat Badia, s'incrementa la població, dels mínims del Prat de Llobregat (6 per mil anual) i Sant Boi (9 per mil) als màxims, per damunt del 30 per mil, de Castelldefels, Pallejà, Santa Coloma de Cervelló, Cervelló i Corbera de Llobregat. En termes absoluts destaquen els 27 mil nous habitants de Castelldefels i els 25 mil de Sant Cugat, seguits de Gavà, Cornellà de Llobregat i Viladecans entre 11 i 14 mil nous residents. L'heterogeneïtat territorial és més accentuada en l'evolució dels adults-joves que es redueixen en 14 municipis, destacant Badia del Vallès (-26 per cent) i el Prat de Llobregat (-20 per cent), mentre que a Cervelló, Corbera i Torrelles de Llobregat augmenten entorn del 35 per cent.

En aquests municipis, a excepció de Badia del Vallès, els dos components demogràfics juguen un paper positiu, si exceptuem el saldo migratori negatiu del Prat de Llobregat al darrer període. En el component natural destaca l'estabilitat de la seva distribució territorial, localitzant-se als tres períodes els valors més alts a Castellbisbal, Castelldefels, Pallejà, Ripollet, Sant Andreu de la Barca, Sant Climent, Sant Cugat, Santa Coloma de Cervelló i Viladecans. El saldo migratori es caracteritza per una desacceleració generalitzada de les taxes i per una progressiva concentració de les més elevades a l'interior del Baix Llobregat i a l'àrea de Castelldefels, que es configuren com els espais demogràficament més dinàmics.

2. Les llars

Als darrers anys, en paral·lel a les transformacions demogràfiques, s'han operat canvis en les formes de convivència i familiars que han repercutit sobre el nombre i la tipologia de les llars. Un cas paradigmàtic és el de la ciutat de Barcelona que entre 1991 i 2001 va reduir la seva població en un 8,5 per cent, mentre que les llars van augmentar en un 3 per cent, amb la consegüent contracció de la seva dimensió de 2,8 a 2,5 persones per llar. Aquesta reducció sintetitza evolucions contrastades de les llars en funció del nombre de persones que hi resideixen. Les llars unipersonals van passar de les 104 mil de 1991 a les 155 mil de 2001, i les formades per dues persones es van incrementar un 10 per cent, mentre que l'evolució de la resta de dimensions fou negativa³³, destacant la caiguda de 50 mil llars de 4 i 5 persones. El canvi en la distribució de les llars segons la dimensió es constata clarament en les unipersonals que ocupaven la quarta posició al 1991, mentre que deu anys més tard se situen en segon lloc, amb una diferència inferior als 4 punts respecte de les llars bipersonals. En l'increment de les llars unipersonals intervenen diversos factors com una major tendència dels joves a viure sols, els efectes de separacions i divorcis, i especialment el propi procés d'envelliment de la població i de millora en l'autonomia residencial de la gent

³³ Entre 1996 i 2001 el nombre de llars de 6 i més membres es va incrementar, amb major intensitat les de dimensions més grans. Encara que aquestes llars són una part petita del total, el 2 per cent al 2001, és molt significativa la seva trajectòria recent en estar relacionada amb la immigració estrangera i, per tant, és previsible que el procés hagi continuat als darrers anys.

gran³⁴. En les llars constituïdes per un sol nucli, que són el 67 per cent del total, es produeixen també transformacions que incideixen sobre la seva dimensió, com l'augment del pes relatiu de les parelles sense fills, la reducció del nombre de fills, o l'increment de la monoparentalitat³⁵.

2.1 Metodologia de la projecció de les llars

El mètode més usual per a la projecció de les llars consisteix en considerar-la com una projecció derivada, utilitzant la metodologia de les proporcions de "persones principals". Aquesta metodologia té tres avantatges: a) és senzilla d'implementar; b) utilitza dades censals, que són fàcilment accessibles; i c) té en compte l'efecte que sobre les llars tenen els canvis en el volum i en l'estructura de la població³⁶. El nombre futur de llars és el resultat d'aplicar una sèrie de proporcions de persones principals per edat a una projecció prèvia de població, per tant l'aspecte clau és estimar quina serà l'evolució de la propensió de la població a constituir una llar.

Les proporcions de persones principals per edat s'han projectat mitjançant un enfocament normatiu³⁷, consistent en construir pel conjunt dels municipis del PEM dos escenaris més enllà de l'horitzó de la projecció, a l'any 2021. El punt de partida són les proporcions observades al Cens de 2001, que s'han modificat sota els següents supòsits:

- Una recuperació de l'emancipació dels joves que en l'escenari mitjà representa un augment de dos punts percentuals en la franja de 20 a 24 anys (del 8 al 10 per cent de persones principals) i de quatre punts en la de 25 a 29 anys (del 24 al 28 per cent). La recuperació és més intensa en l'escenari alt, situant-se la principalitat de 20 a 24 anys en el 15 per cent i la de 25 a 29 anys en el 34 per cent al 2021.
- Una major propensió a la formació de llars en les edats adultes centrals, degut bàsicament a un efecte derivat de les ruptures de parelles. Les proporcions de persones principals en els grups d'edat compresos entre els 30 i els 59 anys s'incrementa en dos punts percentuals respecte de 2001 en l'escenari mitjà, mentre que en l'escenari alt l'augment és de quatre punts.
- Un increment de l'autonomia residencial de la gent gran que es tradueix en unes proporcions de persones principals per sobre dels 75 anys del 62 per cent en l'escenari mitjà i del 64 per cent en l'alt al 2021.

Una anàlisi territorial de la principalitat per edat revela l'existència d'importants diferencials, de major intensitat en les edats d'emancipació, però també a la resta d'etapes del cicle familiar. Per exemple, al 2001 les persones principals de 25 a 29 anys són el 20,8 per cent a Sant Just Desvern, el 23,2 per cent a Barcelona i el 27,4 per cent a Cerdanyola. Per sintetitzar aquesta diversitat, i per eliminar l'aleatorietat en els municipis més petits, s'han agrupat les unitats en tres tipologies, comparant posteriorment les proporcions de persones principals de cadascuna d'elles amb les del conjunt de municipis del PEM (gràfic 5). El primer tipus es caracteritza per una principalitat lleugerament inferior en les edats d'emancipació, a excepció del grup de 20 a 24 anys, i superior en les més avançades, i comprèn els districtes de Barcelona, els municipis del Barcelonès, i Cornellà i el Prat de Llobregat. El segon, que inclou municipis

³⁴ Al 2001, a la ciutat de Barcelona el 48,6 per cent de les llars unipersonales eren de persones majors de 65 anys, i el 63 per cent d'aquestes llars eren de dones vídues.

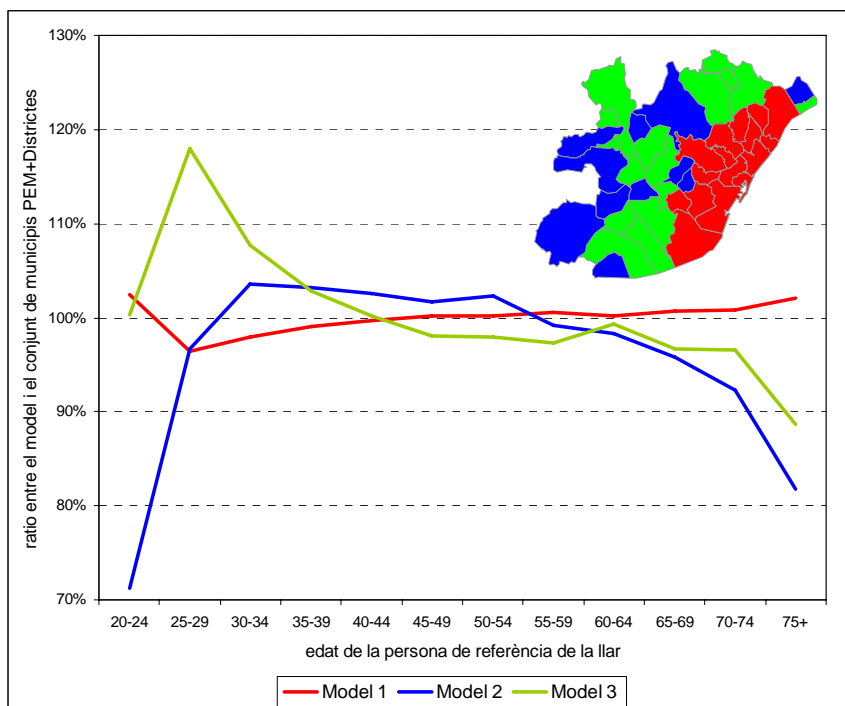
³⁵ Veiem algunes dades significatives d'aquests processos entre 1991 i 2001: a) el total de llars amb un sol nucli es va reduir a Barcelona en un 9 per cent, però les formades per parella/matrimoni sense fills van augmentar en un 8,3 per cent; b) les llars amb fills menors de 16 anys van minvar un 28 per cent, amb una caiguda del 44 per cent de les de 3 i 4 fills; i, c) les formades per un progenitor sol/sola amb fills van créixer un 13 per cent.

³⁶ L'IDESCAT utilitza aquest mètode a les projeccions de llars de Catalunya, encara que la base poblacional continua sent la projecció realitzada al 2000 (IDESCAT, 2002, Projeccions de llars de Catalunya 2010. Comarques i àmbits del Pla territorial, Estadística Demogràfica, Barcelona).

³⁷ L'ús de mètodes d'extrapolació de l'evolució de les proporcions per edat té greus dificultats, ja que s'aprecien ruptures en les sèries en les edats posteriors a la jubilació per un canvi en el criteri d'assignació de la persona principal al Cens de 2001. Això explicaria que entre 1996 i 2001 la principalitat de 60 a 64 anys es redueix en 5 punts i la de 70 a 74 en 4 punts al conjunt del PEM.

com Castelldefels, Sant Cugat o Sant Just Desvern, presenta proporcions inferiors en les edats més joves i en les avançades, mentre que en les edats centrals superen la mitjana del PEM. El tercer, amb municipis com Cerdanyola del Vallès o Gavà, té com a trets definitoris una principalitat més elevada en les edats adultes-joves e inferior en les adultes-madures, situant-se a mig camí dels altres models en les edats avançades.

Gràfic 5: Tipologia de persones de referència de la llar.

Nota: les ratios de 15-19 presenten fortes fluctuacions entre municipis degut a la seva aleatorietat, per aquest motiu en aquestes edats s'han utilitzat a tots els models les del conjunt del PEM.

Font: elaboració a partir del Cens de 2001.

Els escenaris mitjà i alt de principalitat al 2021 s'han modificat en funció de les ratios observades entre les proporcions de persones principals de cada model i les del conjunt del PEM, amb l'objectiu de construir subescenaris específics per cada tipologia³⁸. D'aquesta manera s'evita que municipis que actualment presenten diferències significatives tant de nivell com de perfil en les proporcions de persones principals tendeixen cap a un únic model.

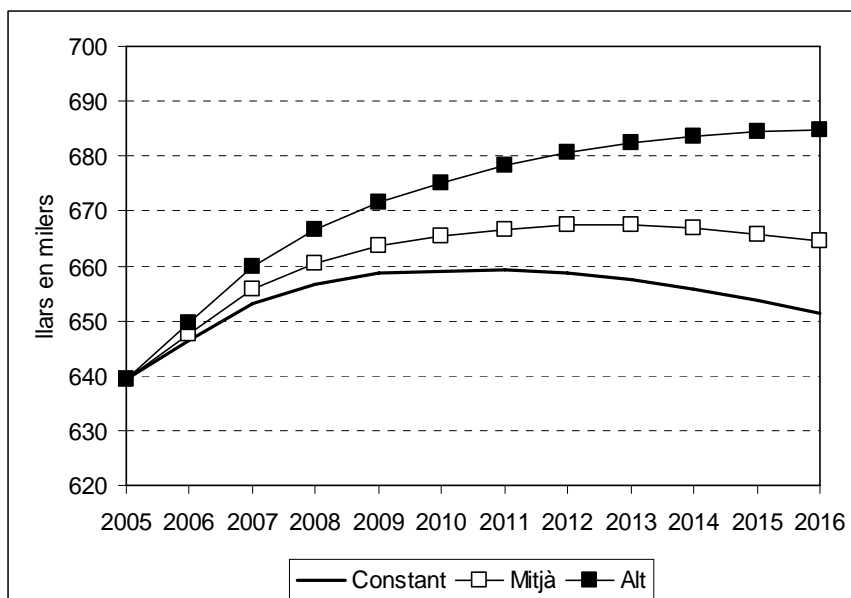
2.2 Les llars al període 2005-2016

A la ciutat de Barcelona, en funció de les hipòtesis formulades, es produirà un increment net del nombre de llars entre les 25 mil de l'escenari mitjà i les 45 mil de l'alt, el que representa un 4,0 i un 7,1 per cent més (gràfic 6). La tendència és a una desacceleració de la generació neta de llars, que en l'escenari mitjà es torna, fins i tot, en lleugera pèrdua al final del període. Així, entre 2005 i 2006 les llars augmenten en 16 mil a l'escenari mitjà i en 30 mil a l'alt, mentre que a l'últim bienni el saldo net és gairebé nul als dos escenaris. El ritme de creixement de les llars és superior al de la població, continuant la tendència de

³⁸ Els subescenaris es construeixen aplicant a l'escenari general les ratios observades per cada edat i cada tipologia a l'any 2001, sota el supòsit general d'una reducció a la meitat d'aquests diferencials a llarg termini. Per exemple, a l'escenari mitjà es preveu pel conjunt dels municipis del PEM una principalitat del 28 per cent al 2021, que un cop modificada en funció dels diferencials de partida es correspon amb una proporció de persones principals del 27,4 per cent per les unitats del model 1 i 2, i del 31,4 per cent pels municipis del model 3.

reducció de la dimensió mitjana, que passa de 2,5 persones en 2005 a les 2,42 de l'escenari mitjà i a les 2,35 de l'alt en 2016.

Gràfic 6: Projectió de les llars. Barcelona.

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

L'evolució de les llars està molt condicionada pels factors de tipus demogràfic, que juguen un paper positiu a curt termini, mentre que a la propera dècada hi contribueixen de forma negativa. El seu impacte s'aprecia a partir d'un escenari instrumental, basat en proporcions de persones principals constants, on la variació neta de les llars depèn exclusivament de la dinàmica demogràfica i dels canvis en la piràmide de població. En aquest supòsit de principalitat constant es produeix un increment de 20 mil llars entre 2005 i 2011, però posteriorment es redueixen en gairebé 8 mil entre 2011 i 2016. Aquest escenari permet també quantificar l'efecte de les hipòtesis de principalitat sobre la formació de llars, que a l'horitzó de la projecció equivalen a un plus de 13 mil llars més en l'escenari mitjà i de 33 mil més en l'alt.

La descomposició de la variació anual en el nombre de llars permet una anàlisi més acurada de l'impacte dels factors demogràfics i de formació de llars (gràfic 7)³⁹. A curt termini l'efecte d'estructura és positiu com a conseqüència de la presència de generacions plenes en les edats on les proporcions són més elevades, encara que es veu contrarestat, fins a tornar-se negatiu, a mesura que generacions buides arriben a les edats d'emancipació i de formació de la família. Per tant, els canvis en la piràmide de població de Barcelona tenen un impacte negatiu sobre la formació de llars adultes-joves i afavoreixen l'augment de les llars amb persona principal d'edat adulta i avançada (gràfic 8). En relació a les migracions el seu efecte és positiu sobre la formació de llars en edats adultes-joves al llarg de tot el període, encara que per la resta de trams d'edat és negatiu degut a l'assumpció d'una hipòtesi d'esmortiment dels fluxos de l'estranger i de manteniment d'un saldo negatiu amb la resta de Catalunya. Aquestes dues tendències contraposades provoquen que l'impacte total de l'aportació de les migracions només sigui positiu a molt curt termini, tornant-se des de l'any 2008 negatiu. La suma de l'efecte estructura i de l'efecte migracions, que representa l'impacte de la dinàmica demogràfica, explica la major formació de llars als primers anys, ja que al bienni 2005-2006 el 84 per cent de les noves llars en l'escenari mitjà i el 68 per cent en l'alt son

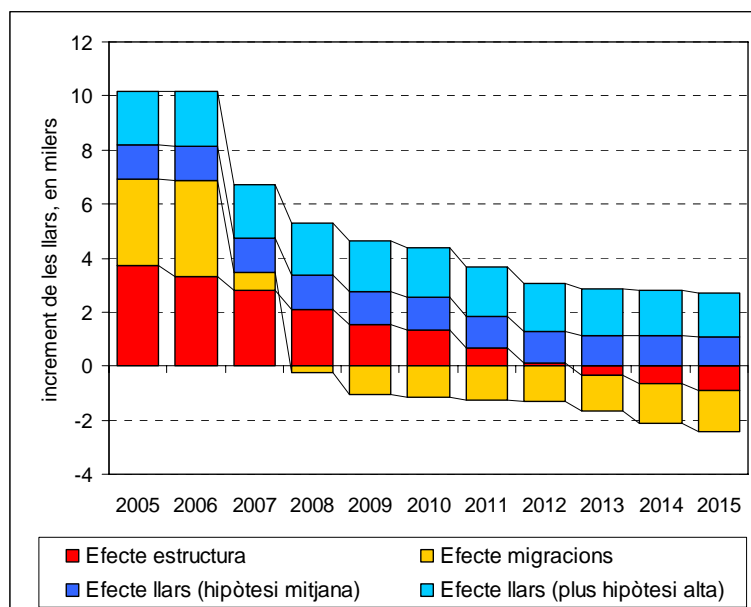
³⁹ La interrelació entre factors demogràfics i de formació de llars produeix un efecte d'interacció, és a dir aquella part de la variació de les llars que no pot ser imputable exclusivament a un factor, com per exemple el resultat de que un mateix any es produeix un increment de la població per migracions i un augment de la principalitat. Aquest efecte és poc significatiu i s'ha inclòs dintre de l'efecte de formació de llars.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

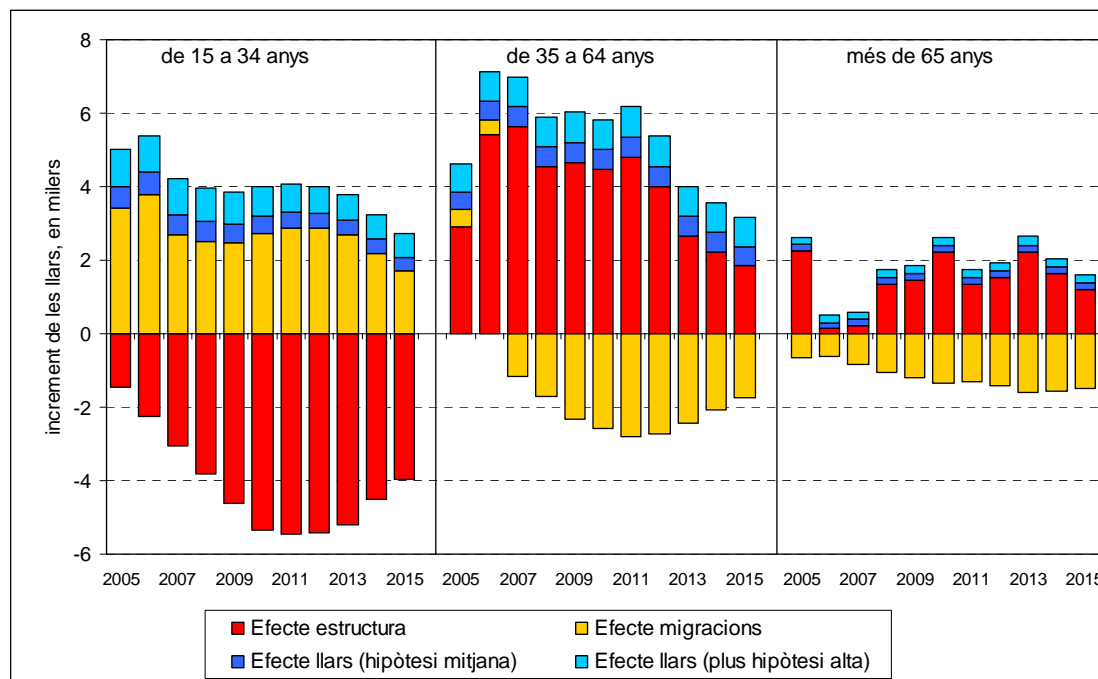
degudes a aquests dos efectes, mentre que a mig termini originen una pèrdua neta de llars que només es veurà compensada si augmenta la propensió dels individus a constituir una llar. En aquest sentit, les hipòtesis sobre majors proporcions de persones principals tenen un impacte que es xifra al període 2005-2006 en 2.500 noves llars en l'escenari mitjà i en 6.500 en l'alt, mentre que al darrer bienni es redueix fins a 2.150 i 5.500 llars, respectivament.

Gràfic 7: Increment anual total del nombre de llars. Barcelona.

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Gràfic 8: Increment anual del nombre de llars segons edat de la persona de referència. Barcelona.

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

La tendència del total de llars amaga diferents trajectòries en funció de l'edat de la persona de referència (gràfic 9). L'evolució de les llars amb persona principal de 15 a 34 anys està condicionada per un efecte

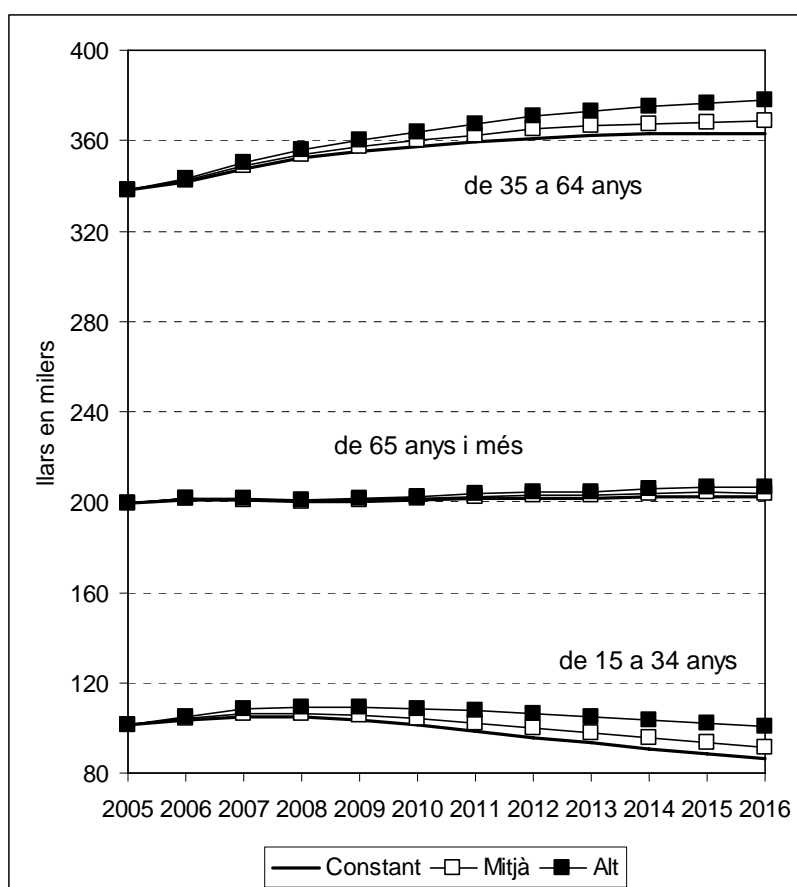
Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

d'estructura de la població, amb una clara minva a mig termini si es manté l'actual retard en l'emancipació dels joves, tal com s'aprecia a l'escenari constant amb una caiguda del 15 per cent entre 2005 i 2016. Amb l'increment de la principalitat previst a l'escenari mitjà el nombre de llars també és inferior al final del període, amb un 10 per cent menys, i només en un context de major emancipació, com a l'escenari alt, es mantenen en xifres similars a les actuals, al voltant de les 100 mil llars. A partir d'aquestes dades es constata que la implementació de polítiques d'habitatge pels joves, en un context de caiguda estructural dels seus efectius a mig termini, pot incidir en un increment dels saldos migratoris en aquestes edats i/o en un augment de l'emancipació superior al previst. Per la seva banda, les llars amb persona principal de 35 a 64 anys són les que tindran un major augment per la presència de generacions nombroses i per un efecte de la immigració, encara que a més llarg termini s'estabilitza el seu nombre, amb un increment absolut entre 30 i 39 mil llars. Dintre d'aquesta etapa del cycle familiar, els majors increments es donen a les edats adultes, ja que al voltant del 70 per cent tenen persona de referència de 35 a 49 anys, mentre que la resta se situa a la franja de 50 a 64 anys. Finalment, les llars amb persona de referència de 65 i més anys es caracteritzen per un lleuger increment al llarg del període, del 2,2 per cent a l'escenari mitjà i del 3,4 per cent a l'alt.

Pels districtes de Barcelona es preveu un saldo positiu de llars entre 2005 i 2016 que oscil·la de les 700 de l'Eixample i les Corts a les 6.300 de Sant Martí en l'escenari mitjà, i de les 1.800 de les Corts a les 9.400 de Sant Martí en l'alt. Aquest augment es concentra al primer període, amb saldos positius a tots els districtes entre 2005 i 2009, destacant en termes relatius els increments de Sant Martí, Sant Andreu i Ciutat Vella. Per contra, en el període 2013-2016 en l'escenari mitjà només s'observa una evolució lleugerament positiva de les llars en els districtes de Sant Martí, Sant Andreu i Sarrià-Sant Gervasi, afegint-se a aquest grup els d'Horta-Guinardó, les Corts i Nou Barris en l'escenari alt (taula 1).

Gràfic 9: Projectió de les llars per edat de la persona principal. Barcelona.

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Taula 1: Projectió de les llars dels districtes de Barcelona (base 100 = 2005).

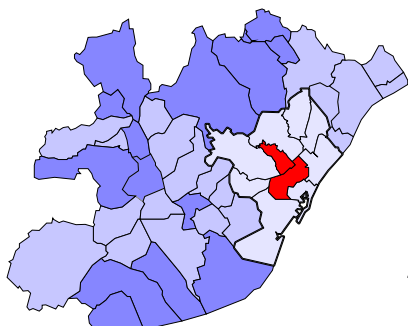
	Escenari mitjà persones principals			Escenari alt persones principals		
	2009	2013	2016	2009	2013	2016
Ciutat Vella	105,2	99,4	98,8	106,1	100,2	99,4
Eixample	102,3	99,5	98,9	103,4	100,5	99,6
Gràcia	103,0	100,0	99,2	103,9	100,8	99,8
Horta-Guinardó	102,7	100,4	99,4	104,0	101,4	100,4
Les Corts	102,8	100,0	99,4	104,0	101,2	100,3
Nou Barris	103,2	100,3	99,4	104,5	101,5	100,0
Sant Andreu	105,5	102,2	100,5	107,0	103,3	101,3
Sant Martí	105,2	101,7	100,2	106,5	102,9	101,0
Sants-Montjuïc	104,0	100,1	99,2	105,3	101,3	99,9
Sarrià-Sant Gervasi	104,5	102,0	100,5	105,8	103,2	101,4
Barcelona	103,8	100,6	99,6	105,0	101,6	100,3

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

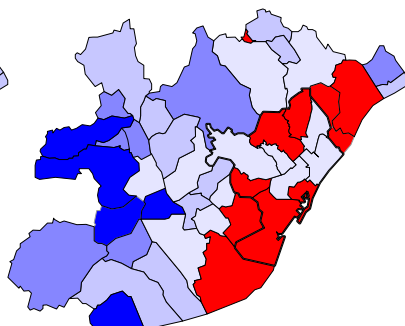
A la resta de municipis del PEM es preveu un significatiu increment del nombre de llars, de 115 mil en l'escenari mitjà i de 138 mil en l'alt. La tendència, a diferència de la ciutat de Barcelona, es caracteritza per un ritme de desacceleració més suau, ja que el període 2013-2016 encara es dona un 22 per cent de l'increment total. L'altra diferència és el comportament de les llars amb persona principal adulta-jove, que al conjunt del període augment un 8 per cent a l'escenari mitjà i un 16 per cent a l'alt.

Mapa 2: Efecte sobre l'increment mitjà anual del nombre de llars. 2005-2016.

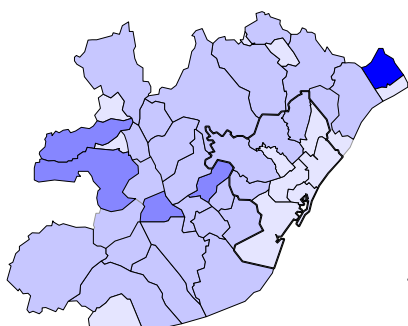
Estructura (A)

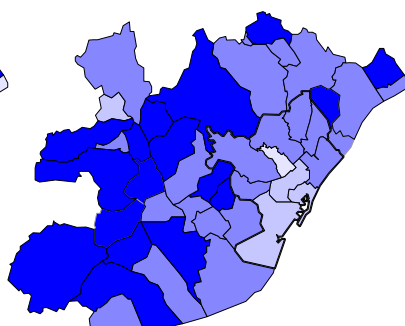
Migracions (B)

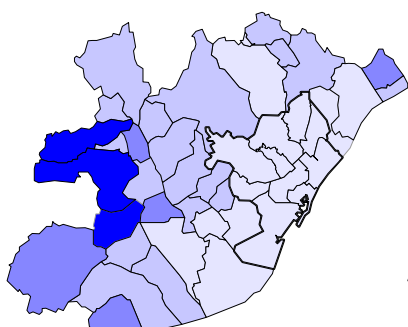
Llars Escenari Mitjà (C)

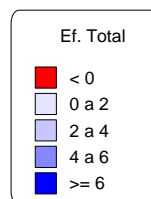
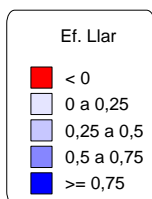
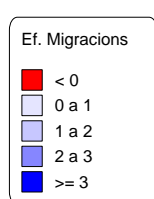
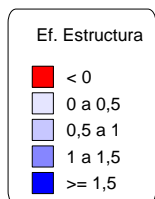
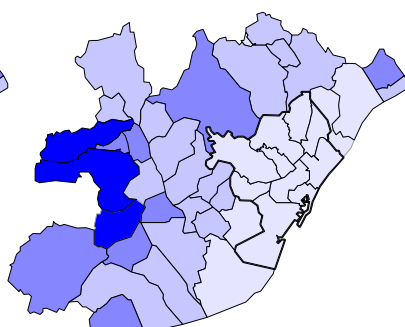
Llars Escenari Alt (D)

Total Escenari Mitjà (A+B+C)

Total Escenari Alt (A+B+D)

Nota: en l'annex es presenta aquesta mateixa cartografia per períodes.

Font: elaboració pròpia a partir dels resultats de la projecció de població i de llars.

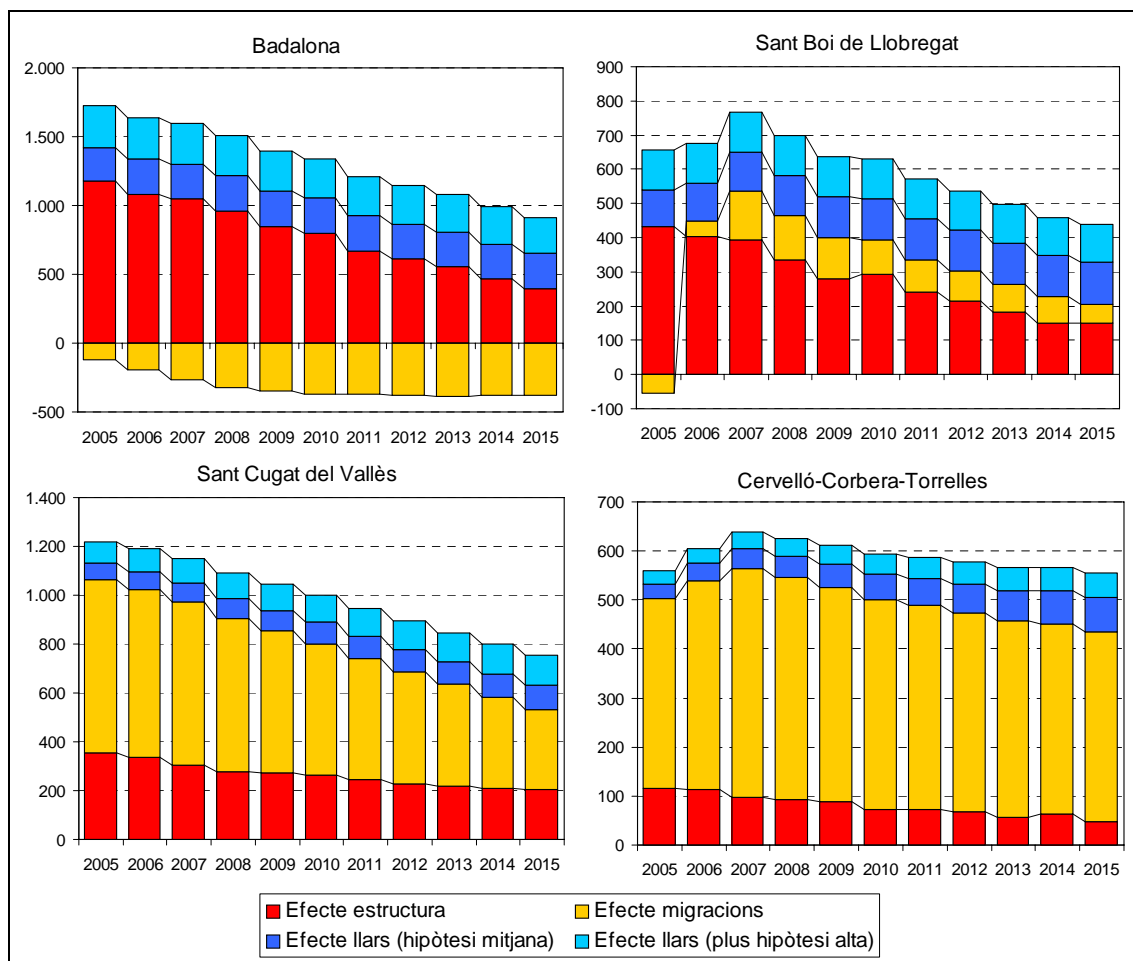
L'evolució de les llars és positiva a tots els municipis d'aquest àmbit d'actuació, encara que amb unes intensitats molt heterogènies. Els menors increments relatius, per sota del 10 per cent a l'escenari mitjà i del 15 per cent a l'alt, es localitzen a Badia del Vallès i a la resta del Barcelonès. A l'extrem oposat, per sobre del 40 per cent, hi trobem municipis situats a l'entorn de l'Ordal, a més de Castelldefels, Sant Cugat del Vallès i Tiana, destacant Cervelló, Corbera de Llobregat i Torrelles de Llobregat on es preveu un augment de l'ordre del 70-80 per cent. No obstant, en termes absoluts, la major creació neta de llars, per damunt de les 6.000 unitats, es dona a Badalona, Castelldefels, Sant Cugat i Viladecans, i en l'escenari alt també als municipis de Cornellà, l'Hospitalet i Sant Boi de Llobregat. La pluralitat de ritmes de creixement

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

de les llars respon a la diferent posició dels municipis en la xarxa d'intercanvis migratoris, encara que en alguns també juguen un paper rellevant factors relacionats amb els canvis en les piràmides poblacionals i en la propensió a formar una llar (mapa 2).

Gràfic 10: Increment anual del nombre de llars.

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Per concloure s'han analitzat quatre municipis que presenten diferències tant en el ritme de creixements de les llars com en els factors que l'expliquen (gràfic 10). A Badalona, com als altres municipis del Barcelonès, la variació anual de les llars és el resultat del saldo entre un efecte positiu associat als canvis en l'estructura per edats de la població i un impacte negatiu de les migracions. Aquest saldo és cada cop menor, desaccelerant-se la creació de llars, encara que es manté positiva gràcies als augments previstos en la propensió a formar llars. A Sant Boi de Llobregat el paper de les migracions és poc important, i el protagonisme es trasllada progressivament de l'efecte d'estructura, bàsic als primers anys, a l'augment en les proporcions de persones principals.

L'impacte de les migracions sobre la creació de llars es constata clarament a Sant Cugat del Vallès, ja que constitueix el principal factor durant tot el període, encara que amb una tendència de progressiva reducció. El cas extrem el constitueixen els municipis de Cervelló, Corbera i Torrelles de Llobregat que són els que tenen un major increment relatiu de les llars gràcies a uns saldos migratoris elevats i sostinguts en el temps, que contribueixen amb el 76 per cent de les noves llars de l'escenari mitjà i amb el 71 per cent de l'alt. En els municipis on l'efecte de les migracions és més important, l'augment de les llars no equival a un increment de la mateixa magnitud de la demanda d'habitatge, ja que en molts d'ells tenen un paper rellevant els processos de transformació d'habitatge secundari en principal.

Annex 1: Projectió de la població total. 2005-2016.

	En milers				Base 2005=100		
	2005	2009	2013	2016	2009	2013	2016
Municipis PEM							
Badalona	218,6	223,2	224,7	223,9	102,1	102,8	102,4
Badia del Vallès	14,2	13,9	13,9	13,8	97,9	97,5	97,3
Barberà del Vallès	27,8	31,3	34,1	35,4	112,4	122,4	127,3
Barcelona	1.593,1	1.634,8	1.626,2	1.608,1	102,6	102,1	100,9
Begues	5,5	6,2	7,0	7,5	113,7	127,2	136,7
Castellbisbal	10,8	12,3	13,4	13,9	113,5	123,4	128,6
Castelldefels	56,7	67,0	76,9	83,7	118,1	135,6	147,6
Cerdanyola del Vallès	57,1	60,8	64,1	65,9	106,5	112,3	115,3
Cervelló	7,4	9,0	10,6	11,6	122,6	143,7	157,8
Corbera de Llobregat	12,0	15,0	17,8	19,6	124,8	147,8	163,1
Cornellà de Llobregat	84,1	88,6	93,4	96,3	105,4	111,0	114,5
El Papiol	3,7	4,0	4,4	4,7	109,6	119,7	127,0
El Prat de Llobregat	63,2	64,9	66,7	67,4	102,6	105,5	106,7
Esplugues de Llobregat	46,6	49,6	52,7	54,5	106,6	113,2	117,1
Gavà	44,2	48,4	52,7	55,8	109,4	119,1	126,2
La Palma de Cervelló	2,9	3,3	3,7	3,9	112,4	124,9	133,5
L'Hospitalet de Llobregat	252,9	258,4	259,4	257,4	102,2	102,6	101,8
Molins de Rei	23,1	25,6	28,1	29,8	110,8	121,7	129,1
Montcada i Reixac	31,7	34,4	36,5	37,7	108,4	115,1	118,8
Montgat	9,1	10,1	10,9	11,3	110,7	119,2	124,2
Pallejà	10,2	11,9	13,5	14,6	116,6	132,7	143,3
Ripollet	34,7	39,0	42,5	44,4	112,4	122,3	127,9
Sant Adrià del Besòs	32,9	33,4	33,4	33,1	101,3	101,4	100,6
Sant Andreu de la Barca	24,9	28,4	31,9	34,4	114,1	128,2	138,2
Sant Boi de Llobregat	81,2	84,5	87,7	89,3	104,1	108,1	110,0
Sant Climent de Llobregat	3,4	3,9	4,4	4,7	114,1	127,8	137,3
Sant Cugat del Vallès	70,5	82,0	90,6	95,2	116,3	128,5	135,0
Sant Feliu de Llobregat	42,3	44,7	47,5	49,6	105,7	112,3	117,3
Sant Joan Despí	31,2	33,7	36,4	38,5	108,0	116,9	123,4
Sant Just Desvern	15,3	16,4	17,6	18,4	107,2	115,0	120,7

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Sant Vicenç dels Horts	26,7	28,1	29,7	31,0	105,2	111,4	116,2
Santa Coloma de Gramenet	118,1	120,6	121,4	121,0	102,1	102,8	102,4
Santa Coloma de Cervelló	7,0	8,3	9,6	10,4	119,0	137,4	150,0
Tiana	7,1	8,2	9,0	9,6	115,2	127,8	135,4
Torrelles de Llobregat	4,6	5,7	6,7	7,3	123,1	144,8	159,6
Viladecans	61,0	65,7	71,0	74,9	107,7	116,3	122,6
Total Municipis PEM	3.135,8	3.275,1	3.349,7	3.378,8	104,4	106,8	107,8
Districtes de Barcelona							
Ciutat Vella	111,3	118,6	117,0	115,0	106,6	105,2	103,4
Eixample	262,5	269,3	267,4	264,2	102,6	101,9	100,7
Gràcia	120,1	124,0	124,2	123,4	103,3	103,4	102,7
Horta-Guinardó	169,9	171,0	169,2	166,9	100,6	99,6	98,2
Les Corts	82,6	82,3	80,5	78,8	99,6	97,4	95,5
Nou Barris	165,0	165,9	163,5	160,8	100,6	99,1	97,5
Sant Andreu	142,6	147,2	148,2	147,6	103,3	103,9	103,5
Sant Martí	221,0	228,9	229,8	228,5	103,6	104,0	103,4
Sants-Montjuïc	177,6	183,1	182,1	179,9	103,1	102,5	101,3
Sarrià-Sant Gervasi	140,5	144,4	144,2	142,9	102,8	102,7	101,7

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 2: Projectió de la població de 20 a 34 anys. 2005-2016.

	En milers				Base 2005=100		
	2005	2009	2013	2016	2009	2013	2016
Municipis PEM							
Badalona	58,1	55,2	50,7	47,6	95,0	87,1	81,8
Badia del Vallès	3,8	3,3	3,0	2,8	86,6	77,9	74,5
Barberà del Vallès	7,3	8,1	8,2	7,9	110,7	111,9	107,4
Barcelona	376,1	371,4	335,5	312,1	98,8	89,2	83,0
Begues	1,1	1,1	1,3	1,3	107,1	117,0	123,1
Castellbisbal	2,9	2,9	2,8	2,8	100,4	98,5	97,7
Castelldefels	15,4	16,7	17,6	18,1	108,4	114,0	117,2
Cerdanyola del Vallès	14,8	14,5	13,8	13,2	98,1	93,4	89,1
Cervelló	1,8	2,1	2,3	2,4	118,1	129,4	133,4
Corbera de Llobregat	2,9	3,4	3,8	3,9	115,2	127,5	133,7
Cornellà de Llobregat	21,4	21,0	20,4	20,1	98,0	95,3	93,9
El Papiol	0,9	0,9	1,0	1,0	107,8	111,7	112,2
El Prat de Llobregat	16,6	15,7	14,4	13,3	94,6	86,6	80,1
Esplugues de Llobregat	11,5	11,8	11,5	11,2	102,8	100,4	97,6
Gavà	11,4	11,8	11,7	11,8	103,5	103,2	103,3
La Palma de Cervelló	0,7	0,7	0,8	0,8	107,3	112,9	117,1
L'Hospitalet de Llobregat	65,9	63,1	58,8	55,7	95,8	89,3	84,5
Molins de Rei	6,1	6,2	6,1	6,0	102,0	99,9	99,3
Montcada i Reixac	8,4	8,4	8,1	7,9	100,0	97,0	94,3
Montgat	2,3	2,4	2,4	2,3	104,1	101,5	98,9
Pallejà	2,8	3,0	3,1	3,1	107,1	109,1	110,6
Ripollet	10,0	10,4	10,3	10,0	104,1	102,3	100,0
Sant Adrià del Besòs	8,2	7,7	7,1	6,7	93,5	86,2	82,1
Sant Andreu de la Barca	8,0	8,0	8,0	8,1	99,7	99,4	100,4
Sant Boi de Llobregat	21,1	20,7	19,5	18,6	98,1	92,6	88,0
Sant Climent de Llobregat	0,9	0,9	0,9	1,0	105,4	106,1	107,1
Sant Cugat del Vallès	15,4	17,0	17,6	17,8	110,6	114,4	115,8
Sant Feliu de Llobregat	11,3	10,4	9,8	9,6	92,3	86,9	85,4
Sant Joan Despí	7,9	7,9	7,8	7,9	99,6	98,9	99,3
Sant Just Desvern	3,4	3,4	3,4	3,5	101,3	102,1	104,0
Sant Vicenç dels Horts	7,1	6,7	6,6	6,5	95,5	93,1	92,1

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Santa Coloma de Gramenet	32,3	30,3	28,2	26,8	94,0	87,5	83,2
Santa Coloma de Cervelló	2,0	2,1	2,2	2,2	101,9	105,5	109,6
Tiana	1,6	1,6	1,6	1,6	103,6	101,4	101,4
Torrelles de Llobregat	1,1	1,3	1,4	1,5	119,3	129,4	137,2
Viladecans	17,4	17,1	16,6	16,6	98,1	95,6	95,3
Total Municipis PEM	779,8	769,5	718,2	683,6	98,7	92,1	87,7
Districtes de Barcelona							
Ciutat Vella	36,5	33,6	29,6	27,6	92,2	81,3	75,8
Eixample	59,4	60,7	55,0	51,3	102,1	92,6	86,4
Gràcia	28,7	27,9	25,3	23,6	97,4	88,0	82,2
Horta-Guinardó	38,7	36,8	32,9	30,5	95,3	85,2	78,9
Les Corts	18,1	18,0	16,1	14,7	99,7	89,0	81,5
Nou Barris	38,7	36,9	32,8	30,3	95,4	84,8	78,4
Sant Andreu	33,9	33,3	30,0	27,7	98,2	88,3	81,6
Sant Martí	51,2	51,2	46,6	43,5	100,2	91,1	85,0
Sants-Montjuïc	42,4	42,5	38,5	35,8	100,3	90,8	84,4
Sarrià-Sant Gervasi	28,5	30,3	28,6	27,0	106,3	100,4	94,7

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 3: Projecció de les llars. 2005-2016.

	Escenari mitjà persones principals				Escenari alt de persones principals			
	2005	2009	2013	2016	2005	2009	2013	2016
<i>Municipis PEM</i>								
Badalona	78,8	83,2	85,7	86,7	78,8	84,4	88,0	89,8
Badia del Vallès	5,1	5,2	5,2	5,2	5,1	5,2	5,3	5,3
Barberà del Vallès	9,8	11,2	12,4	13,0	9,8	11,4	12,8	13,5
Barcelona	639,5	663,7	667,3	664,5	639,5	671,5	682,5	684,7
Begues	1,8	2,2	2,5	2,7	1,8	2,2	2,5	2,8
Castellbisbal	3,8	4,3	4,8	5,0	3,8	4,4	4,9	5,2
Castelldefels	20,7	24,8	28,8	31,6	20,7	25,1	29,4	32,5
Cerdanyola del Vallès	20,4	22,4	24,0	24,8	20,4	22,7	24,6	25,7
Cervelló	2,6	3,3	3,9	4,4	2,6	3,3	4,0	4,6
Corbera de Llobregat	4,2	5,4	6,5	7,3	4,2	5,4	6,6	7,5
Cornellà de Llobregat	31,3	33,6	35,8	37,2	31,3	34,1	36,7	38,6
El Papiol	1,3	1,5	1,6	1,7	1,3	1,5	1,7	1,8
El Prat de Llobregat	22,8	24,2	25,5	26,2	22,8	24,6	26,2	27,1
Esplugues de Llobregat	16,8	18,5	19,9	20,8	16,8	18,7	20,4	21,5
Gavà	15,8	17,8	19,6	20,9	15,8	18,0	20,2	21,7
La Palma de Cervelló	1,1	1,3	1,4	1,5	1,1	1,3	1,5	1,6
L'Hospitalet de Llobregat	95,4	99,2	100,9	101,1	95,4	100,6	103,6	104,8
Molins de Rei	8,5	9,5	10,6	11,3	8,5	9,7	10,8	11,7
Montcada i Reixac	11,4	12,5	13,4	13,9	11,4	12,7	13,8	14,4
Montgat	3,5	3,9	4,2	4,4	3,5	3,9	4,3	4,6
Pallejà	3,6	4,2	4,8	5,3	3,6	4,3	5,0	5,5
Ripollet	12,5	14,2	15,6	16,4	12,5	14,4	16,0	17,0
Sant Adrià del Besòs	11,8	12,3	12,5	12,6	11,8	12,5	12,8	13,0
Sant Andreu de la Barca	9,0	10,3	11,6	12,6	9,0	10,4	11,8	12,8
Sant Boi de Llobregat	28,8	31,1	33,0	34,1	28,8	31,6	34,0	35,3
Sant Climent de Llobregat	1,2	1,4	1,6	1,7	1,2	1,4	1,6	1,8
Sant Cugat del Vallès	23,7	28,0	31,4	33,5	23,7	28,4	32,3	34,7
Sant Feliu de Llobregat	15,4	16,7	17,9	18,8	15,4	16,9	18,4	19,5
Sant Joan Despí	11,2	12,4	13,5	14,4	11,2	12,5	13,9	14,9
Sant Just Desvern	5,3	5,9	6,4	6,9	5,3	6,0	6,6	7,1

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Sant Vicenç dels Horts	9,2	10,1	10,9	11,6	9,2	10,2	11,2	12,0
Sta Coloma de Gramenet	42,7	44,9	46,1	46,7	42,7	45,5	47,4	48,4
Santa Coloma de Cervelló	2,5	3,0	3,5	3,8	2,5	3,0	3,5	3,9
Tiana	2,4	2,9	3,3	3,5	2,4	2,9	3,3	3,7
Torrelles de Llobregat	1,6	2,0	2,5	2,8	1,6	2,1	2,5	2,8
Viladecans	21,7	23,9	26,2	27,8	21,7	24,3	26,9	28,9
Total Municipis PEM	1.197,3	1.270,9	1.314,9	1.336,8	1.197,3	1.287,2	1.347,2	1.380,6
Districtes de Barcelona								
Ciutat Vella	46,0	48,4	48,1	47,5	46,0	48,8	48,9	48,6
Eixample	109,3	111,8	111,2	110,0	109,3	113,0	113,6	113,2
Gràcia	50,8	52,3	52,3	51,9	50,8	52,8	53,2	53,1
Horta-Guinardó	67,7	69,5	69,8	69,4	67,7	70,4	71,4	71,7
Les Corts	32,1	33,0	33,0	32,8	32,1	33,4	33,8	33,9
Nou Barris	65,0	67,1	67,3	66,9	65,0	67,9	68,9	68,9
Sant Andreu	56,0	59,1	60,4	60,7	56,0	59,9	61,9	62,7
Sant Martí	87,2	91,7	93,3	93,5	87,2	92,9	95,6	96,6
Sants-Montjuïc	72,2	75,1	75,2	74,6	72,2	76,0	77,0	76,9
Sarrià-Sant Gervasi	53,3	55,7	56,8	57,1	53,3	56,4	58,2	59,0

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 4: Projectió de llars amb persona de referència 20 a 34 anys. 2005-2016.

	Escenari mitjà persones principals				Escenari alt de persones principals			
	2005	2009	2013	2016	2005	2009	2013	2016
<i>Municipis PEM</i>								
Badalona	15,1	15,3	14,3	13,5	15,1	15,9	15,4	14,9
Badia del Vallès	1,0	0,9	0,8	0,8	1,0	1,0	0,9	0,9
Barberà del Vallès	2,0	2,4	2,5	2,5	2,0	2,5	2,7	2,7
Barcelona	100,3	104,3	96,2	90,3	100,3	108,2	103,2	99,2
Begues	0,3	0,3	0,4	0,4	0,3	0,3	0,4	0,4
Castellbisbal	1,0	1,0	0,9	0,9	1,0	1,0	1,0	1,0
Castelldefels	4,8	5,3	5,6	5,7	4,8	5,4	5,8	6,0
Cerdanyola del Vallès	4,2	4,3	4,2	4,1	4,2	4,5	4,5	4,5
Cervelló	0,5	0,6	0,7	0,7	0,5	0,6	0,7	0,8
Corbera de Llobregat	0,9	1,1	1,2	1,2	0,9	1,1	1,2	1,3
Cornellà de Llobregat	5,6	5,8	5,7	5,7	5,6	6,0	6,2	6,3
El Papiol	0,2	0,3	0,3	0,3	0,2	0,3	0,3	0,3
El Prat de Llobregat	4,4	4,4	4,1	3,8	4,4	4,6	4,4	4,2
Esplugues de Llobregat	2,5	3,0	3,1	3,1	2,5	3,1	3,4	3,5
Gavà	3,2	3,5	3,6	3,7	3,2	3,6	3,9	4,0
La Palma de Cervelló	0,2	0,3	0,3	0,3	0,2	0,3	0,3	0,3
L'Hospitalet de Llobregat	16,4	16,8	16,0	15,4	16,4	17,5	17,3	17,2
Molins de Rei	1,8	1,9	1,9	1,9	1,8	2,0	2,1	2,1
Montcada i Reixac	2,4	2,5	2,5	2,4	2,4	2,6	2,7	2,7
Montgat	0,7	0,8	0,8	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8
Pallejà	0,9	1,0	1,0	1,0	0,9	1,0	1,1	1,1
Ripollet	3,2	3,4	3,3	3,2	3,2	3,5	3,5	3,5
Sant Adrià del Besòs	2,2	2,1	2,0	1,9	2,2	2,2	2,1	2,1
Sant Andreu de la Barca	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	3,0	3,0	3,0
Sant Boi de Llobregat	5,8	6,1	5,9	5,7	5,8	6,3	6,4	6,3
Sant Climent de Llobregat	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,4
Sant Cugat del Vallès	4,0	4,5	4,8	4,8	4,0	4,7	5,1	5,3
Sant Feliu de Llobregat	3,3	3,2	3,1	3,0	3,3	3,3	3,3	3,3
Sant Joan Despí	2,3	2,4	2,4	2,5	2,3	2,5	2,6	2,7
Sant Just Desvern	0,8	0,9	0,9	0,9	0,8	0,9	1,0	1,0

Part II. ANÀLISI DE LA DEMANDA, L'OFERTA I LES POLÍTIQUES D'HABITATGE A BARCELONA

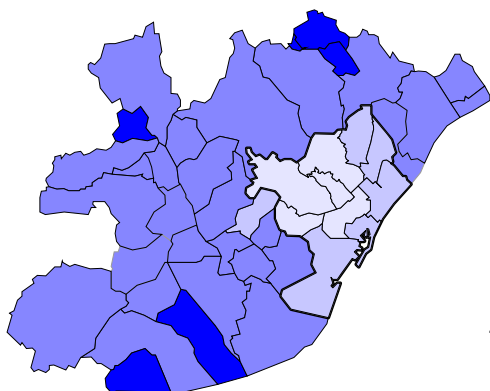
3.f. PROJECCIONS DE POBLACIÓ I LLARS DELS MUNICIPIS DEL PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ I DISTRICTES DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Sant Vicenç dels Horts	2,1	2,1	2,0	2,0	2,1	2,1	2,2	2,2
Sta Coloma de Gramenet	8,1	8,1	7,7	7,4	8,1	8,4	8,3	8,3
Santa Coloma de Cervelló	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
Tiana	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5
Torrelles de Llobregat	0,3	0,4	0,4	0,4	0,3	0,4	0,4	0,5
Viladecans	5,4	5,4	5,3	5,3	5,4	5,6	5,7	5,9
Total Municipis PEM								
Districtes de Barcelona								
Ciutat Vella	11,9	10,9	9,5	8,9	11,9	11,0	9,8	9,2
Eixample	15,7	16,9	15,7	14,7	15,7	17,6	16,9	16,3
Gràcia	8,5	8,5	7,6	7,1	8,5	8,8	8,1	7,7
Horta-Guinardó	9,9	10,1	9,2	8,7	9,9	10,5	10,0	9,6
Les Corts	3,8	4,4	4,2	4,0	3,8	4,6	4,6	4,5
Nou Barris	9,7	10,0	9,2	8,6	9,7	10,4	9,9	9,5
Sant Andreu	8,9	9,4	8,6	8,0	8,9	9,7	9,3	8,9
Sant Martí	13,7	14,4	13,4	12,5	13,7	15,0	14,4	13,9
Sants-Montjuïc	11,8	12,3	11,2	10,4	11,8	12,8	12,1	11,5
Sarrià-Sant Gervasi	6,4	7,5	7,5	7,3	6,4	7,9	8,2	8,2

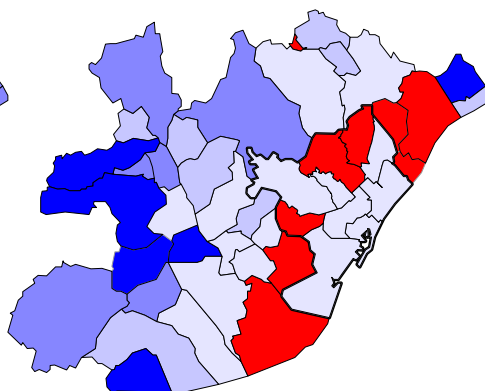
Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 5: Efectes anuals sobre l'increment en el nombre de llars. 2005-2009

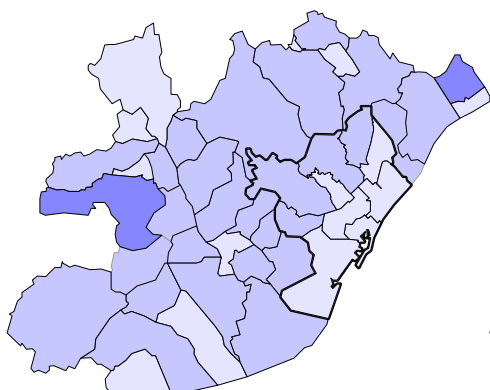
Estructura (A)

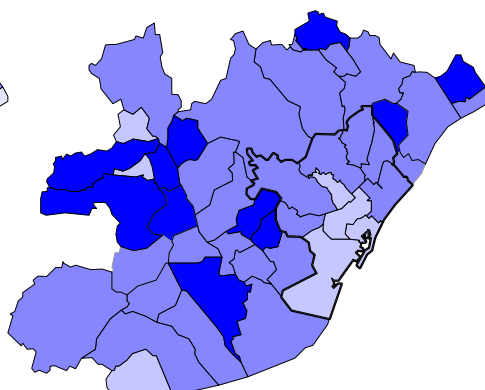
Migracions (B)

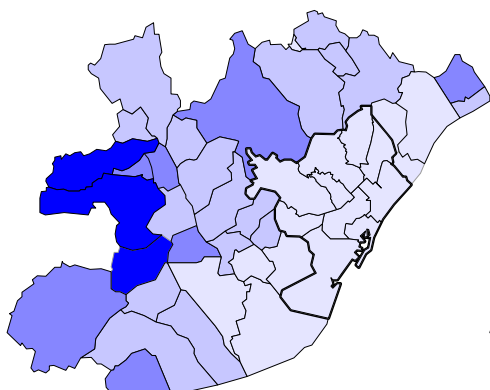
Llars Esc. Mitjà (C)

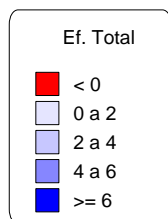
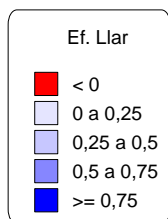
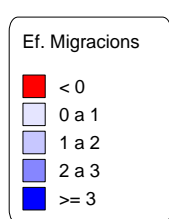
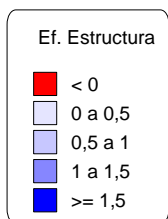
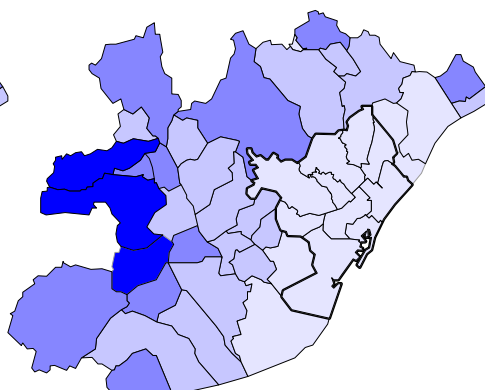
Llars Esc. Alt (D)

Total Esc. Mitjà (A+B+C)

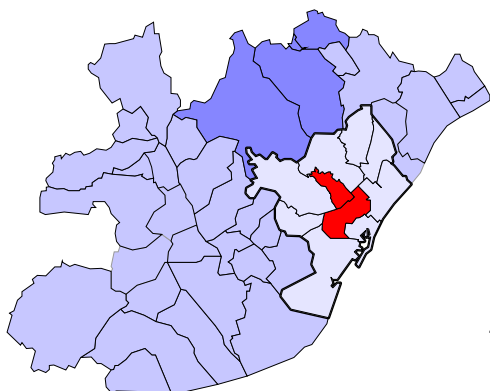
Total Esc. Alt (A+B+D)

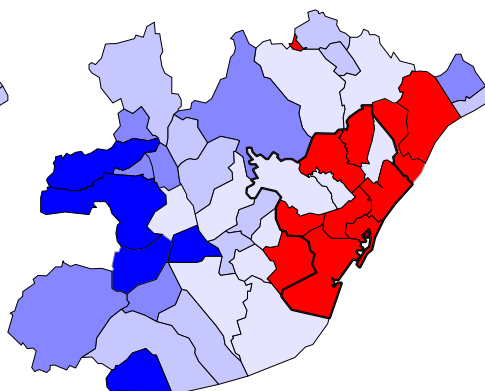
Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 6: Efectes anuals sobre l'increment en el nombre de llars. 2009-2013

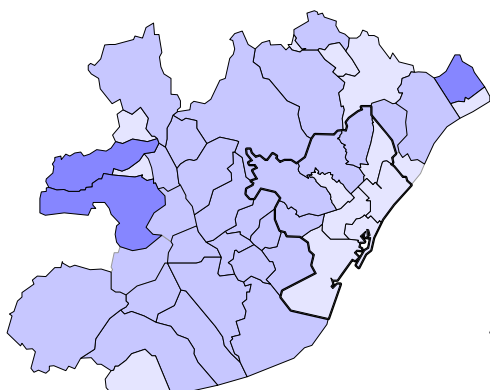
Estructura (A)

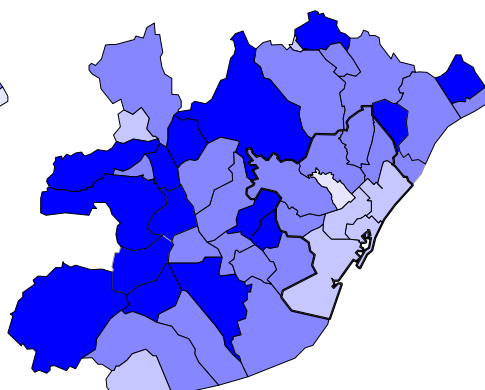
Migracions (B)

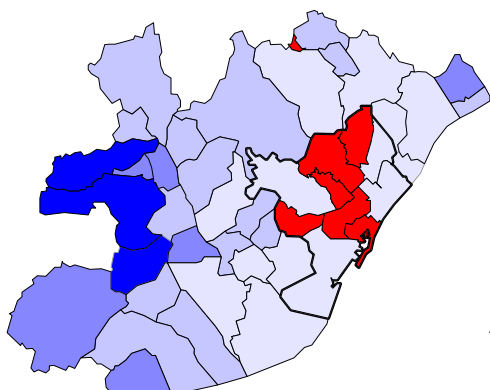
Llars Esc. Mitjà (C)

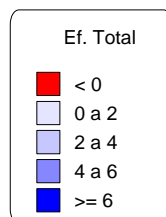
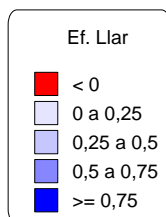
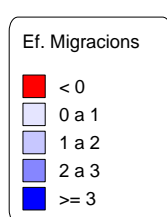
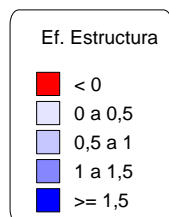
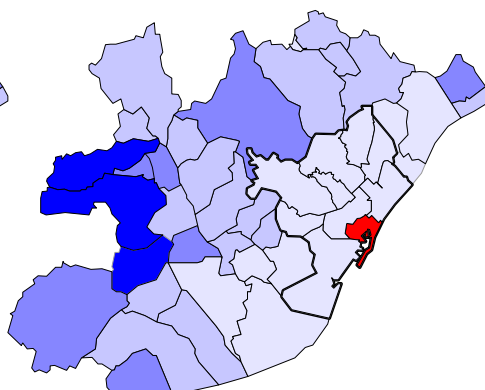
Llars Esc. Alt (D)

Total Esc. Mitjà (A+B+C)

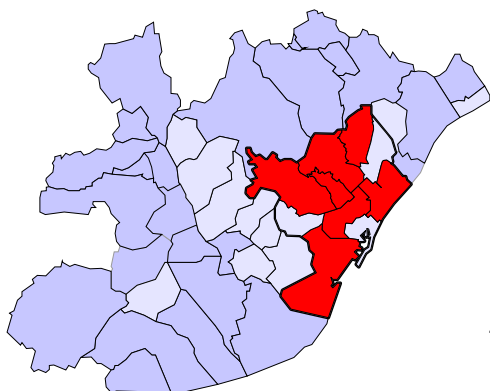
Total Esc. Alt (A+B+D)

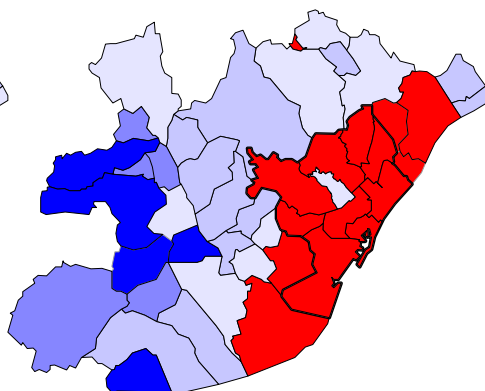
Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.

Annex 7: Efectes anuals sobre l'increment en el nombre de llars. 2013-2016

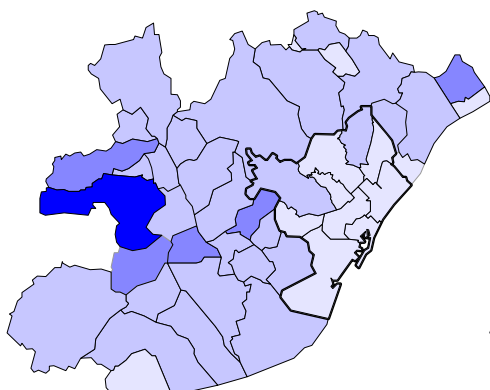
Estructura (A)

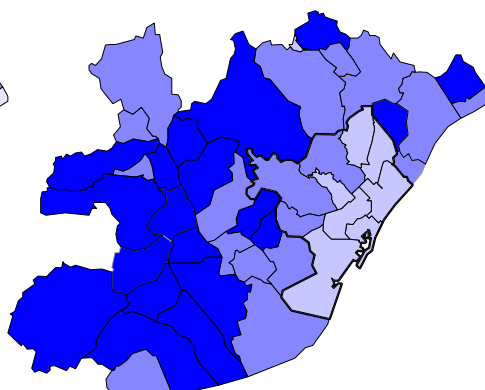
Migracions (B)

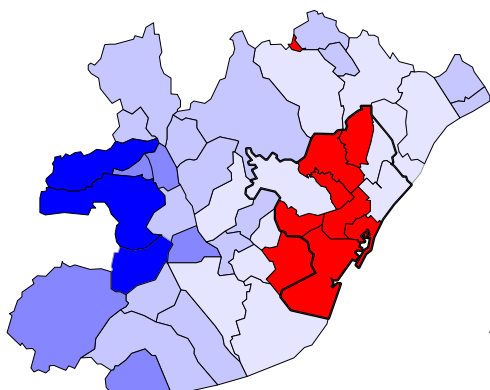
Llars Esc. Mitjà (C)

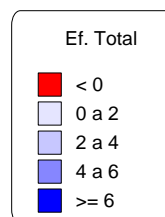
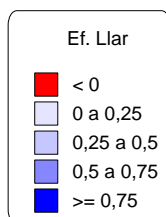
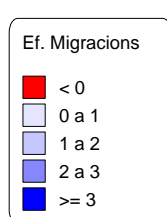
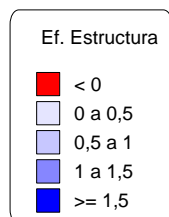
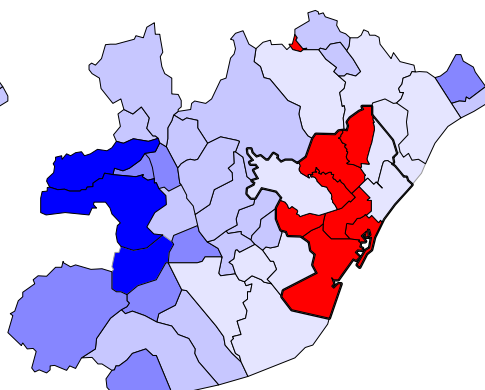
Llars Esc. Alt (D)

Total Esc. Mitjà (A+B+C)

Total Esc. Alt (A+B+D)

Font: elaboració a partir dels resultats de la projecció.